

VIR verè Magne, ingenio Maxime,
Humanitate Incomparabilis,

Est profecto, quod in Amico accuses, in Hoste punias,
iniquissimi silentii, etiam post Beneficium acceptum, res.
Sed quia Amicus es, Hosti parces, crimen confitenti.
Parcis vero, et me novâ ingenii Humanitate ad scri-
Gendum provocas, missis Versibus, quos non possun
nisi purum Apollinis aurum, magni Amoris testes
appellare. Ita me Deus, pluris est, unum illud de
Elogiis Caesarum Auctriacorum Epigramma tuum,
quam Elogia mea omnia; quae à tam luculento favore
aliquid pretii, multum honoris capient: non aliter
bona, quam quia tibi videntur. Tuum plerique segn
judicium, tutum putabunt; ad examea non descendent.
HYGENII nomen PUTEANI attolleret. Candide sic lo-
quor, ut quantum debeam, intelligas; et quantum exci-
tari tam Genigo stimulo potuerim. Mitto nunc igitur
(nec scio an miserim) Orchestrā Burgundicā, par-
tem quoque Theatri, quod adorno: missurus mox et
Podium Philippicum, sive Reges quatuor Hispaniae
PHILIPPOS, totidem Elogiis descriptos. Vbi Austri-
acos absolvero, ad alios quoque Principes, Bellique Du-
ces calamum transferam: quidai vero ad viros Litteris
et doctrinâ Claros? Ostendam tum vero, et me inter

Hug. 37 -

Hoc Amicum habere. Hac quidem destinatio mea
est; sed à Deo dependet. Quam enim fiduciam in annis
deinceps ponam? Sexagesimum nonum superiori anno,
pridie Nonas Novembris, ingressus sum: et quamvis
adhuc valeam, non aequi vigeo, communis legi ac ne-
cessitatis obnoxius. Nimirum verum illud Varronis: Si
Somo culta, eo magis senex. Ut vivam quoque, labor et
dolor minantur. Properandum igitur, quantum per im-
pedimenta licet, quae varia et prolixia sunt, nec liquida
sinunt haec mea studia esse. Sic excitor vero, cum
videam, etiam per ventos ac tempestates navigationem
accelerari. Quid praeclera dicar? suspendo quae ad hac
scribenda sunt, novum propedium fasciculum missuras.
Quod praecipue agendum erat, ago, et pro tessera tulae
professionis, filio meo MAXIMILIANO liberaliter nuper
data, obstrictum me proficer. Sic saepius debes, ut
prosras tuis sim, quemadmodum ero semper,

Affecta, culta obsequio,

E. Puteanus. }

Lovanii, in Arce, V. Kal. Mart.

XX. DC. XLIII.

Alterum Epigramma, Operae pretium facturas, an-
non facturas sim Elogia prosequendo, ingeniosum penitus
est, et Amoris in me tu Corollarium.

IV

V V X

genua amicorum habere. Hoc quidem desiderio meo
cum solida de dependet. Nihil enim fiduciam possum
de his personis. Scragatum nescio caplum
pudicis nimis horribilium, ingens ut tuum. Et quod
ad hanc ratione non equal viges, communis legi ad
resedisti obviavit. Nimitur verum illud Varronem
Cine Sulla, et magis sentit. Ut vivas quaque, lo
dolos innontius. Propriandum igitur, quantum pos
sunt pedimenta lucis, quae vanae sit proficia sunt. Quia
sunt haec mea studia esse. Sic exercitor vero
viteam, etiam per ventos ac tempestates. Vix
accelerari. Und preterea dicam tibi, neque pro
similanda sunt, nescio propedium forecum in his
quod principie regendum erit age. Et pro litteris
professiori filio meo monitione liberum
vita, et ceterum ac professor. His igitur teles
ponentes factum sum, quod mecum est super
Affectione, sicut sentimus.

Affectu, sicut sentimus

L. P.

Domini die 10. Oct. 1626.

P. de Putte

Alium longum, et plus extensum futurum
ex fratre militibus presentis, in gloriam
est. Et hanc scimus ex Corollario.

X
Aen myn Seere

Myn Seere Constantinus Huygens,
Seere van Zuylichem,
Ried ende Secretaris van Syne
Hoogheyt.

V
Aen Haer.

